

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/421/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

82/2017. (V. 25.) szám

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által 2016. október 14-én előterjesztett **panasza** alapján indult eljárásban a 2017. május 25-én megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. október 14-én, telefax útján terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben 2016. október 6-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában a vele szemben, vélhetően a [...] Rendőrkapitányság beosztottai által, 2016. október 6-án végrehajtott rendőri intézkedést sérelmezte, amely véleménye szerint sértette a személyi szabadsághoz fűződő alkotmányos alapjogát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) L. A. c. r. alezredes a [...] Hivatalának mb. vezetője 2016. november 18-án kelt átiratából az alábbiak állapíthatók meg.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A c. r. alezredes jelentette, hogy a [...] Közlekedésrendészeti Főosztály (továbbiakban: KLFO) vezetőjének vizsgálata és a rendelkezésre álló iratok alapján a panaszost 2016. október 5-én, a [...] út – [...] út kereszteződése helyszínén K. I. c. r. ftzls., a [...] KLFO beosztottja vonta intézkedés alá, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 224. §-ban rögzített közúti közlekedési szabályok kisebb fokú – a közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 6. §-ban meghatározottak megsértése – szabálysértés észlelése okán.

A [...] KLFO-t érintő kérdések tekintetében megállapítható, hogy a panaszos előállítására a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulója alapján, testi kényszer alkalmazása mellett került sor, tekintettel arra, hogy a jogszerű rendőri intézkedést akadályozó, garázda jellegű magatartást többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó abbahagyni.

A panaszossal szemben intézkedés 9 óra 50 perckor kezdődött a helyszínen, majd az előállítása a [...] Rendőrkapitányság épületébe történt. K. c. r. ftzls 10 óra 15 perckor adta át a panaszost a további intézkedés megtétele céljából a szolgálatparancsnoknak, így a fogvatartásra vonatkozó kérdéseket ezen szerv vezetője válaszolta meg.

Jelenti továbbá c. r. alezredes, hogy a panaszos az előállítását követő szabálysértési meghallgatásakor panaszt terjesztett elő, amelyben az intézkedést indokolatlannak tartotta, valamint az előállítás időtartamát is kifogásolta, továbbá sérelmezte, hogy az előállítás ideje alatt nem kapott sem ételt, sem italt.

Az előterjesztett kifogások alapján a [...] Rendőrkapitányságon [...] számon, továbbá a [...] Hivatalánál [...] számon indult közigazgatási hatósági eljárás.

2) DR. V. A. r. alezredes a [...] Rendőrkapitányságának mb. kapitányságvezetője 2016. november 16-án kelt átiratában arról tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszossal szemben 2016. október 5-én fogatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedést a [...] KLFO hajtotta végre.

A panaszost az előállítást végző rendőrök 2016. október 5-én 10 óra 15 perckor adták át a [...] Rendőrkapitányság szolgálatirányító parancsnokának B. K. c. r. ftzls-nak, aki a panaszost a készenlétes szabálysértési előadónak G. E. r. hdgy-nak adta át a szabálysértési eljárás lefolytatása céljából. A panaszos az eljárás folyamán a meghallgatást végző G. E. r. hdgy-gyal szemben kifogást terjesztett elő, ezért a személy az előállító egységben került elhelyezésre 12 óra 55 perckor.

Az előállító egységbe történő befogadás során B. K. c. r. ftzls. figyelmetlenségből nem teljesítette a [...] alárendeltségében lévő szerveknél található előállító egységek rendjéről és működéséről szóló 22/2015. [...] utasítás 4. számú mellékletének a kitöltését. A panaszos az előállító egységben 12 óra 50 perctől 16 óra 50 percig tartózkodott, részére élelem nem került kiadásra. G. E. r. hdgy. a panaszos jegyzőkönyvi meghallgatását 17 óra 6 perckor kezdte meg, majd a panaszost a meghallgatása végeztével 18 óra 9 perckor a szolgálatirányító parancsnoknak adta át, aki őt 18 óra 28 perckor szabadon bocsátotta.

Az előállító egységben elhelyezett iratok megtévesztők lehetnek, mivel a befogadás 12 óra 50 perckor történt, a szabadon bocsátás pedig 16 óra 50 perckor. Az előállító helyiségben a panaszos az ott lefektetett dokumentumok alapján 4 órát töltött. Így a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 31. § (11) bekezdésében meghatározott kötelezettség – az első 5 órát követően gondoskodni kell az előállított személy élelemmel történő ellátására – nem került teljesítésre.

A mb. kapitányságvezető megjegyezte, hogy 2016. október 5-én a panaszos előállításával egyidőben rendkívüli esemény történt a rendőrkapitányságon, mivel az objektumóri fegyveres szolgálatot ellátó fegyveres biztonsági őr és a segítségére siető kmb. sérelmére hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény elkövetése történt. A szolgálatparancsnoki feladatokat ellátó B. K. c. r. ftzls. feladatainak összetettsége, illetve a rendkívüli esemény következtében keletkezett többletfeladatai miatt megosztott figyelme elterelődött a panaszosról, ezért fordulhatott elő, hogy a panaszos nem került élelemmel ellátásra. B. K. c. r. ftzls.-sal szemben a szükséges fegyelmi intézkedéseket a mb. kapitányságvezető megtette.

Az igazolás kiállítása során jelezte a panaszos, hogy az előállítással szemben szeretne panasszal élni, amely miatt B. K. c. r. ftzls. tájékoztatta, hogy azt a rendőrkapitányságon is megteheti és őt E. I. r. szds-hoz a készenléti csoportvezetőhöz kísérte. A panaszos a fenti számú közigazgatási eljárás során 2016. november 8-án 10 óra 18 perckor kezdődő meghallgatásán sérelmezte, hogy az ügyeletes tiszt nem volt hajlandó a panaszát felvenni. Behívták egy irodába, ahol volt egy hosszú asztal, ahonnan a kapura rálátni. Itt egy civil ruhás férfi közölte vele, hogy neki erre nincs ideje, a bejáratnál adnak a panaszosnak egy papírt és egy tollat. Arra leírhatja a panaszát, majd az ablakon keresztül bevette a papírt, lepecsételte, majd visszaadta. Ezután a panaszos a kapitányságról távozott. A panasznak ezen része még nem került tisztázásra, mivel az ezzel kapcsolatos tárgyalásra 2016. november 30-án került volna sor, azonban a panasz eljárás a Testület vizsgálatáig, 2016. november 16-án felfüggesztésre került.

3) Dr. P. Z. a [...] KLFO Forgalomfelügyeleti és Biztosítási Osztály vezetője 2016. október 17-én kelt átiratában a sérelmezett intézkedés kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

Jelentette, hogy a [...] KLFO Forgalomfelügyeleti és Biztosítási Osztály szolgálatirányító parancsnoka K. I. c. r. ftzls. által 2016. október 5-én foganatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedése kapcsán keletkezett iratokban foglaltakat megvizsgálta és az alábbiakat állapította meg.

2016. október 5-én, 8 órától 2016. október 5-én 16 óráig tartó szolgálata során k. I. c. r. ftzls. az eligazításon elhangzottak szerint forgalomirányítás gyakorlati oktatást hajtott végre az Adyligeti Rendészeti Szakgimnázium próbaidős rendőr hallgatói számára a [...] út – [...] út kereszteződésében M. D. r. őrm.-rel közösen. 9 óra 50 perc körüli időben k. c. r. ftzls. észlelte, hogy egy személygépkocsi közeledik az [...] úton a [...] krt. irányából a [...] utca felé, majd az [...] út és a [...] út kereszteződésében forgalmat irányító próbaidős őrmester jelzését figyelmen kívül hagyva balra bekanyarodott a [...] útra. A kanyarodási manőverrel az [...] úton a [...] utca felől a [...] krt. irányába közlekedő trolibusz vezetőjét hirtelen vészfékezésre kényszerítette. A trolibusz vezetője vészfékezését követően közúti közlekedési baleset nem következett be. Az észlelést követően K. c. r. ftzls. intézkedés alá vonta a szabálysértést elkövető [...] frsz-ú C. típusú személygépkocsi vezetőjét a [...] út 27. szám előtti helyen.

A járművezetője a panaszos volt, aki kétségbe vonta K. c. r. ftzls. azon állítását, hogy szabálysértést követett el, amivel baleseti helyzetet teremtett elő. Hangoztatta, hogy a rendőrök mind hazugok és neki joga van figyelmen kívül hagyni a rendőri karjelzést, ha azt balesetveszélyesnek ítéli meg. Az intézkedés alá vont panaszos kiabálva, hevesen gesztikulálva kommunikált az intézkedést foganatosító rendőrrel, trágár kifejezéseket használva mind az intézkedő rendőrrel szemben, mind pedig a rendőrségre vonatkozóan. A panaszos az általa tanúsított magatartással megvalósította a Szabs. tv. 170. §-ba ütköző garázdaság szabálysértést, mivel több polgári személy is láthatta, illetve hallhatta a kijelentéseket, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy bennük megbotránkozást keltsen, valamint a rendőrség tekintélyét csorbítsa.

A panaszos a cselekményét többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó abbahagyni, továbbá fokozott lelkiállapota miatt K. c. r. ftzls. vele szemben testi kényszer alkalmazása mellett – jobb karjának hátracsavarása – döntött a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése alapján. A panaszos ezt követően megnyugodott és a továbbiakban együttműködő magatartást tanúsított. K. c. r. ftzls. ezt követően a panaszos ruházatát átvizsgálta és a szabálysértés elkövetési helye szerint illetékes [...] Rendőrkapitányságra előállította az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján.

Az osztályvezető megállapítása szerint 2016. október 5-én 8 órától 16 óráig látott el szolgálatot K. c. r. ftzls. a [...] frsz-ú A. típusú szolgálati jelleggel ellátott személygépkocsival. Az eligazítást a részére J. J. r. örgy. a Biztonsági Alosztály vezetője tartotta. Ennek során meghatározta a részére, hogy hajtson végre forgalomirányítás gyakorlati oktatást az Adyligeti Rendészeti Szakgimnázium próbaidős rendőr hallgatói számára a [...] út és [...] út kereszteződésében M. D. r. örm-rel. Feladatát az évszakknak megfelelő szolgálati öltözetben látta el.

K. c. r. ftzls. a szolgálati út betartásával a fenti napon 10 óra 35 perc körüli időben a [...] hívószámú EDR rádióról a [...] hívószámú EDR rádióra kezdeményezett hívásával szóban jelentette a történeteket a szolgálatirányítói parancsnoki feladatokat ellátó K. T. r. szds. részére. Továbbá az előállítás foganatosításáról [...] számon írásban jelentést tett.

K. r. szds. a fenti napon 11 óra 8 perc körüli időben érkezett meg a [...] Rendőrkapitányságra, ahol szóban meghallgatta mind az intézkedő rendőrt, mind pedig az intézkedés alá vont panaszost. A panaszos közölte, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal kíván élni, mivel az megítélése szerint jog-és szakszerűtlen, valamint aránytalan volt. K. r. szds. az általa végrehajtott elsődleges parancsnoki kivizsgálás alapján jog-és szakszerűnek, továbbá arányosnak minősítette az intézkedést. Továbbá a [...] ügyszámon részletesen rögzítette a történeteket és a megállapításait.

Az osztályvezető a rendőri jelentések, valamint a rendőrök meghallgatását követően az alábbiakat állapította meg.

K. c. r. ftzls. által [...] számon készített jelentés nem tartalmazza a testi kényszer alkalmazásának jogszabályi hivatkozását, valamint annak alkalmazására történő figyelmeztetés elmaradásának az okát [Szolgálati Szabályzat 38. §]. A K. c. r. ftzls. által készített fenti számú jelentésben konkrétan megjelöl kívülálló tanút („A fent leírt cselekményt végignézte és hallhatta a kereszteződésnél, az intézkedés helyszínén lévő ház első emeletén

lakó, láttam, hogy a kinyitott ablakban áll és onnan nézte végig az intézkedést.”), azonban a K. r. szds. által [...] számon készített jelentésben a tanúkutatás végrehajtásának a módja nincs rögzítve.

Az osztályvezető utasította K. c. r. ftzls-t a [...] ügyszámú jelentésében foglaltak kiegészítésére, amelynek [...] ügyszámon eleget tett. A jelentésében előadta, hogy a garázda magatartást folytató személlyel szemben a magatartás abbahagyására irányuló többszöri felszólítás eredményre nem vezetett, a felfokozott állapotban hevesen gesztikuláló panaszossal szemben, annak magatartása miatt vált szükségessé a tanult fogással végrehajtott, jobb karjának hátracsavarása. A testi kényszer alkalmazását követően a panaszos megnyugodott, vele szemben az intézkedést a továbbiakban eredményesen le lehetett folytatni. A testi kényszer alkalmazására történő figyelmeztetés elmaradása kapcsán K. c. r. ftzls. előadta, hogy a panaszos arrogáns, fenyegető magatartása miatt nem előzte meg azt figyelmeztetés.

K. r. szds. szóban történő meghallgatása során előadta, hogy a K. c. r. ftzls. által leírtak alapján a jelzett ház több kapucsengőjén is megpróbálta felvenni a kapcsolatot az ismeretlen tanúval, azonban az eredményre nem vezetett.

A személyi szabadságot korlátozó jelentésben K. c. r. ftzls. nevesíti az intézkedést biztosító B. R. pr. r. őrm-t és K. K. pr. r. őrm-t. A tanulóikat a szolgálati előjárójukon keresztül utasította az osztályvezető, hogy írásban tegyenek jelentést az intézkedés körülményeiről, amelynek 2016. október 11-én B. R. pr. r. őrm. eleget tett.

L. K. r. szds. 2016. október 11-én 15 óra 3 perckor tanúkutatás céljából megjelent az intézkedés helyszínén, azonban a K. c. r. ftzls. által megjelölt ingatlanban nem tartózkodott otthon senki.

Az osztályvezető megállapítása szerint K. c. r. ftzls-t az Rtv. 13. § (1) bekezdése és a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte, mivel észlelte a KRESZ 6. §-ában meghatározott szabálysértés elkövetését. A testi kényszer alkalmazása tekintetében megállapítható, hogy az csak a szükséges ideig tartott, mivel a szabálysértő magatartás abbahagyása után a testi kényszer megszűnt. A rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításainak engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség kétséget kizáróan megállapítható. Az intézkedésre az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján, a KRESZ 6. §-ba ütköző és a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdés szerint minősülő szabálysértés miatt került sor. A panaszos az intézkedés alatt végig olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsított, amely alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást keltsen [Szabs. tv. 170. §]. A garázda magatartás abbahagyására történő többszöri rendőri felszólítás eredménytelensége miatt vált szükségessé az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata alapján a panaszos előállítása. A testi kényszer alkalmazását az Rtv. 47. §, valamint a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdése tette lehetővé. Az intézkedés alá vont panaszos jobb karjának hátracsavarását követően megnyugodott, az addig többszöri felszólítás ellenére folytatott garázda jellegű cselekményével felhagyott és együttműködővé vált. A jármű megállítására, valamint a közúti járművek megállításának és követésének módszereiről és taktikáiról szóló 7001/2006. (IV. 6.) ORFK irányelvben foglaltak szerint került sor. K. c. r. ftzls. az intézkedés során mindvégig betartotta az Rtv., mind a Szolgálati Szabályzat, valamint a 18/2008. (OT 10.) ORFK utasítás

előírásait, így az intézkedés során személyi sérülés sem történt, anyagi kár sem keletkezett. Az alkalmazott testi kényszer hatására a panaszos magatartása megváltozott, így az intézkedést eredményesen és biztonságosan le lehetett folytatni.

A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. K. c. r. ftzls. a szabálysértő jármű vezetőjével szemben csupán figyelmeztetést kívánt alkalmazni, azonban az intézkedés alá vont panaszos magatartása, felfokozott állapota miatt testi kényszer alkalmazására és személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítására került sor. K. c. r. ftzls. a fokozatosság elvét szintén betartva választotta a testi kényszer alkalmazását, amely optimálisnak bizonyult a fentebb foglaltak figyelembe vételével.

A fentiek alapján megállapította az osztályvezető, hogy K. c. r. ftzls. az Rtv. 20. § (2) bekezdésében, valamint a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdésében foglaltaknak nem tett maradéktalanul eleget, mivel az intézkedés megkezdése előtt nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját nem közölte. Ugyanakkor a közlés elmaradása ellenére K. c. r. ftzls. által, a panaszossal szemben 2016. október 5-én foganatosított intézkedés minden más tekintetben szükséges, arányos, jog-és szakszerű volt. K. c. r. ftzls. által végrehajtott intézkedés kapcsán fegyelmi- vagy büntetőeljárás megindítását nem javasolja.

Ugyanakkor a panaszos azon kijelentése, hogy *„... ő nem követett el semmit, szerinte a rendőri intézkedés teljesen jogszerűtlen és szakszerűtlen, és igaza bizonyítása miatt a végsőkéig hajlandó elmenni, valamint, hogy tudja, hogy a rendőri intézkedéssel szembeni panaszának nem sok értelme van, mert azt is rendőrök bírálják el, így az esetek 99, 99 %-ban a panaszokat elutasítják.”* az osztályvezető megítélése szerint rendőri intézkedés elleni panaszként értékelhető, így javasolja az iratok [...] Hivatalának történő továbbítását”.

4) R. L. r. alzredes, r. főtanácsos a [...] KLFO főosztályvezetője 2106. október 21-én kelt átiratában az alábbiakat állapította meg.

2106. október 5-én a panaszossal szemben a [...] KLFO Forgalmfelügyeleti és Biztosítási Osztály beosztottai előállítást foganatosítottak az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata („aki szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja”) alapján. Az intézkedés során testi kényszer alkalmazására is sor került. A személyi szabadságot korlátozó intézkedés kapcsán a szolgálatirányító parancsnok a [...] Rendőrkapitányságra történő előállítását követően szóban hallgatta meg a panaszost, valamint a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről szóló jelentésben elvégezte az intézkedés parancsnoki kivizsgálását, emellett részletes összefoglaló jelentést készített. Ezt követően a [...] KLFO Forgalmfelügyeleti és Biztosítási Osztály vezetője az ügy kapcsán keletkezett iratok megvizsgálása után további feladatokat határozott meg és végrehajtotta az intézkedés teljes körű revízióját.

A panaszos a szabálysértési eljárás során történő meghallgatásakor a [...] Rendőrkapitányságán panaszt terjesztett elő, amely szerint indokolatlannak tartja az előállítását.

A panasz vizsgálata során a főosztályvezető megállapította, hogy az előállítást foganatosító K. I. c. r. ftzls-t az Rtv. 13. § (1) bekezdése és a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte, mivel észlelte a KRESZ 6. §-ában meghatározott szabálysértés elkövetését. Az intézkedés alá vont járművezető (panaszos) az intézkedés megkezdésétől – illetőleg már a fent említett szabálysértés elkövetését megelőzően is – folyamatosan arrogáns magatartást tanúsított, mutogatott, emelt hangon, számon kérő módon fejtette ki a véleményét a rendőri intézkedés kapcsán. A [...] Igazgatásrendészeti Osztályának [...] számú jegyzőkönyvében, valamint a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről készült jelentésben foglaltak alapján megállapítható, hogy a járművezető az intézkedő rendőr megállásra történő felszólításával intézkedés alá lett vonva az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján, a KRESZ 6. §-ba ütköző és a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdés szerint minősülő szabálysértés elkövetése miatt. A panaszos kötelezettségét az Rtv. 19. § (1) bekezdés szabályozza. Az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján – tekintettel arra, hogy K. C. r. ftzls. az intézkedés megkezdésekor a panaszos által elkövetett cselekmény miatt előzetesen figyelmeztetés alkalmazása mellett döntött a közlekedésrendészeti ellenőrzés során igazoltatás vált szükségessé. A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos folyamatosan kiabálva, hevesen gesztikulálva kommunikált az intézkedést foganatosító rendőrrel, trágár kifejezéseket használva mind az intézkedő rendőrrel szemben, mind pedig a rendőrségre vonatkozóan. Ezzel a garázda jellegű magatartásával akadályozva a jogszerű rendőri intézkedés lefolyását. A panaszos az általa tanúsított magatartással megvalósította a Szabs. tv. 170. §-ba ütköző garázdaság szabálysértést, mivel a jelen lévő rendőrökön kívül több polgári személy is hallhatta a kijelentéseket, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy bennük megbotráncozást keltsenek, valamint a rendőrség tekintélyét csorbítsa. Az intézkedés alá vont cselekményét többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó abbahagyni, így az Rtv. 19. § (2) bekezdése alapján K. c. r. ftzls. testi kényszer alkalmazása mellett döntött. A panaszos karjának hátracsavarása arányos volt az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése alapján, hiszen a pár másodpercig tartó testi kényszer arányban állt az intézkedés törvényes céljával, valamint az eredményesség biztosítása mellett az intézkedés alá vontra tekintettel a legkisebb korlátozással járt. A meghallgatási jegyzőkönyvben és az intézkedésről szóló jelentésben is egyöntetűen olvasható, hogy a testi kényszer alkalmazása az azt kiváltó ok (garázda jellegű magatartás) megszűnését követően, az intézkedés alá vont együttműködővé válása után azonnal megszüntetésre került, amely megfelel az Rtv. 16. §-ában foglaltaknak. Tekintettel arra, hogy a panaszos cselekményeivel megvalósította a Szabs. tv. 170. § (1) bekezdésében, a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésében, valamint a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdésében foglalt tényállásokat, így a járőr az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján a panaszos előállítása mellett döntött.

A főosztályvezető összegzésként megállapította, hogy K. c. r. ftzls. az Rtv. 20. § (2) bekezdésében, valamint a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdésében foglaltaknak nem tett maradéktalanul eleget, mivel az intézkedés megkezdése előtt nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját nem közölte. Ugyanakkor a közlés elmaradása ellenére a rendelkezésre álló iratok alapján K. c. r. ftzls. által a panaszossal szemben 2016. október 5-én foganatosított intézkedése minden más tekintetben szükséges, arányos, jog-és szakszerű volt. A K. c. r. ftzls. által végrehajtott intézkedés kapcsán fegyelmi vagy büntetőeljárás megindítását javasolta a főosztályvezető. A kivizsgálás során az intézkedés hangnemét illetően kialakult ellentmondást megnyugtatóan nem volt feloldható, ezért javasolja tárgyalás tartása mellett ezen körülmény részletes vizsgálatát.

5) K. T. r. szds. a [...] KLFO Forgalomfelügyeleti és Biztosítási Osztály rendőre 2016. október 5-én készítette el parancsnoki kivizsgálását a sérelmezett intézkedés kapcsán.

2016. október 5-én 8 órától 16 óráig K. I. c. r. ftzls a számára meghatározottak alapján forgalomirányítás oktatást hajtott végre az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola próbaidős állománya számára a [...] frsz-ú A. típusú szolgálati jelleggel ellátott személygépkocsival. Az eligazítást számára J. J. r. őrgy. a [...] KLFO Forgalomfelügyeleti és Biztosítási Osztály biztonsági Alosztály vezetője tartotta meg a [...] utca 1-3. szám alatti objektum területén.

K. I. c. r. ftzls. a szolgálati út betartásával 10 óra 35 perc körüli időben a [...] hívószámú EDR rádióról a [...] hívószámú EDR rádióra kezdeményezett hívásával jelentette, hogy a [...] Rendőrkapitányság illetékességi területén, a [...] út és [...] út kereszteződésében foganatosított rendőri intézkedést, amely következtében egy főt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség, valamint egyéb szabálysértések elkövetése miatt előállított a [...] Rendőrkapitányságra. Az előállítást követően a panaszos közölte, hogy a rendőri intézkedéssel szemben panasszal kíván élni. Ezt követően a [...] Rendőrkapitányságra 11 óra 8 perckor érkezett meg a K. T. r. szds., ahol 11 óra 15 perc körüli időben szóban meghallgatta K. I. c. r. ftzls-t, aki a következőkről számolt be. A fenti napon 9 óra 10 perctől forgalomirányítási oktatási feladatot hajtottak végre a fentebb megnevezett utak kereszteződésében M. D. r. őrm-rel, B. T. r. alezredessel, valamint 14 fő próbaidős tanulóval. 9 óra 50 perc körüli időben K. I. c. r. ftzls. arra lett figyelmes, hogy egy személygépkocsi közeledik az [...] úton a [...] krt. irányából a [...] utca felé, majd a kereszteződésben forgalmat irányító próbaidős őrm. jelzését figyelmen kívül hagyva balra bekanyarodott a [...] útra. A kanyarodási művelet során az [...] úton a [...] utca felől a [...] krt. irányába közlekedő trolibusz vezetőjét hirtelen fékezésre kényszerítette. A trolibusz vezetője vészfékezését követően közúti közlekedési baleset nem következett be. A történeteket látva K. I. c. r. ftzls. félreállította a szabálysértést elkövető, [...] frsz-ú C. típusú személygépjárművet a [...] út 27. szám előtti helyen. A rendőr az Rtv. 20. § (1)-(2) bekezdése alapján kezdte meg az intézkedését, majd felhívta a gépjárművezető figyelmét, hogy az általa elkövetett cselekménnyel majdnem balesetet idézett elő, és a továbbiakban tartózkodjon az ilyen jellegű cselekményektől. A gépjárművezetője erre reagálva elmondta, hogy a rendőrök úgy sem tudják mivel bizonyítani, hogy ő szabálytalanul, a rendőri karjelzést figyelmen kívül hagyva kanyarodott volna be, valamint az ő ismeretei szerint neki nem kell betartania a forgalomirányítást végző rendőr jelzésének az utasítását, ha azt ő veszélyesnek ítéli meg. K. I. c. r. ftzls. felhívta a gépjárművezető figyelmét, hogy a forgalomirányítás oktatásra kivonult próbaidős rendőrök oktatási céllal videofelvételt készítenek a forgalomirányításról, ezáltal az elkövetett cselekménye dokumentálásra került. A gépjárművezetője ezt követően hirtelen mozdulattal kiszállt a gépkocsijából, majd a gépkocsi hátuljához sétált, ahol hangosan kiabálva követelte a videofelvétel visszanezésnek a lehetőségét. Ezt követően K. c. r. ftzls. felhívta a figyelmét, hogy a videofelvétel visszanezésére nincs lehetősége, mivel korábban is elmondta, hogy a felvételt a tanulók oktatási anyagként készítik, így azt a helyszínen megtekintetni nem lehet. Ezt hallván a gépjárművezetője önmagából kikelve kiabálta, hogy „minden rendőr hazug, egy rendőrnek sem lehet hinni”. Azt látva, hogy az intézkedés alá vont személy hogyan reagál a kapott utasításokra és, hogy milyen verbális kifejezéseket használ az intézkedés biztosítására a helyszínre ment K. K. p. r. őrm. és B. R. p. r. őrm. K. c. r. ftzls. a gépjármű vezetőjét felszólította, hogy hangoskodó, garázda magatartását fejezze be, valamint adja át számára személyes okmányait, gépjármű vezetői engedélyét, valamint a gépkocsihoz tartozó forgalmi engedélyt, amelyet a gépjárművezetője megtagadott, továbbkiabált. Mivel K. c. r. ftzls. többszöri felszólításának sem tett eleget a gépjárművezetője, ezért az intézkedés alá vont személy jobb kezét a háta mögé tekerve felszólította a garázda magatartás abbahagyására, valamint a kért iratok átadására, továbbá tájékoztatta őt, hogy a [...] Rendőrkapitányságra elő fogja állítani jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség, valamint garázdaság szabálysértés elkövetése miatt. Erre a gépjárművezető együttműködő

lett, a kiabálást abba hagyta és a kért iratokat átadta, majd közölte, hogy nyugodtan állítsa őt elő a rendőr. A kézhez kapott iratokból megállapítást nyert, hogy a gépjárművezető a panaszos. Ezt követően a panaszost a [...] frsz-ú C. típusú szolgálati jelleggel ellátott személygépkocsival M. D. r. őrm. közreműködésével előállította a rendőr a [...] Rendőrkapitányságra, ahol 10 óra 15 perckor sérülés-és panaszmentesen átadta a szolgálatirányító parancsnoknak. 10 óra 50 perc körüli időben a [...] Rendőrkapitányság objektumában szóban meghallgatta a panaszost, aki elmondta, hogy a fenti napon haladt az általa vezetett [...] frsz-ú C. típusú személygépkocsival az [...] úton a [...] krt. felől a [...] utca irányába, majd a [...] útnál a rendőri forgalomirányítás mellett balra bekanyarodott a [...] útra, ahol őt egy rendőr megállította. A panaszos elmondta, hogy meglátása szerint ő nem lett rendőri intézkedés alá vonva, mert a rendőr nem a napszaknak megfelelő köszönéssel, azonosító jelvényének számával, beosztási helyének és az intézkedés céljának bemondásával kezdte meg az intézkedést. Azzal kapcsolatban, hogy mi volt az intézkedést kiváltó ok, nem kívánt nyilatkozni, mondván „nem szeretné, ha az általa elmondottak beszivárognának a rendőri jelentésbe”. Továbbá elmondta, hogy ő nem követett el semmit, szerinte a rendőri intézkedés teljesen jogszerűtlen és szakszerűtlen, és igaza bizonyítása miatt a végsőkéig hajlandó elmenni, valamint, hogy tudja, hogy a rendőri intézkedéssel szembeni panaszának nem sok értelme van, mert azt is rendőrök bírálják el, így az esetek 99,99 %-ban a panaszokat elutasítják. A panaszos rendőri kérdésre elmondta, hogy az intézkedés során személyi sérülés nem történt, anyagi kára nem keletkezett. Ezt követően 12 óra 20 perckor K. I. r. szds. megjelent a kereszteződésben, ahol a helyszín megtekintését követően megállapítást nyert, hogy ott térfigyelő kamera nincs telepítve, valamint a helyszínen végzett tanúkutatás nem vezetett eredményre. A helyszínen meghallgatta K. K. r. r. őrm-t és B. R. p. r. őrm-t, akik egybehangzóan elmondták, hogy arra lettek figyelmesek, hogy egy szabálytalanul, a rendőri karjelzést figyelmen kívül hagyó gépjármű balra nagy ívben bekanyarodik az [...] útról a [...] útra. A bekanyarodást követően kb. 5 méterrel a gépjárművet megállította K. I. c. r. ftzls. Az intézkedés ideje alatt a gépjárművezető kiszállt a gépjárművéből és hangosan ordibált, valamint a kezeivel a levegőbe csapkodott. Látván, hogy a gépjárművezető K. c. r. ftzls-sal beszél, valamint, hogy nem hajlandó magát alávetni a jogszerű rendőri intézkedésnek odamentek az intézkedést biztosítani. K. I. r. szds. kérdésére, hogy a forgalomirányításról, illetve a gépjárművezető által elkövetett szabálysértésekről készült-e videofelvétel egybehangzóan nemmel feleltek.

A parancsnoki kivizsgálás megállapításai között szerepel, hogy az eseményben részes felek meghallgatását követően megállapítható, hogy K. c. r. ftzls intézkedését a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése alapján kezdte meg. A passzív ellenszegülő magatartást tanúsító panaszossal szemben testi kényszerrel a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése alapján fogantatosított. A panaszos a KRESZ 6. §-ában, továbbá a Szabs. tv. 170. §, 216. § által pönalizált szabálysértések elkövetése miatt az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont alapján került előállításra a [...] Rendőrkapitányságra. K. c. r. ftzls. intézkedése megfelelt az Rtv. 5. § (1)-(2) bekezdésében foglalt arányosság elvének.

A megállapítottak továbbjelentésre kerültek Dr. P. Z. r. alezredes a [...] KLFO Forgalmfelügyeleti és Biztosítási Osztály vezetőjének.

A tett parancsnoki intézkedések között szerepel, hogy K. I. c. r. ftzls. szóbeli meghallgatása a [...] Rendőrkapitányság objektumában megtörtént. Szintén megtörtént a panaszos szóbeli meghallgatása a [...] Rendőrkapitányság objektumában. A megállapításokat továbbjelentették Dr. P. Z. r. alezredesnek. K. K. p. r. őrm. és B. R. p. r. őrm. szóbeli meghallgatása az [...] és

[...] utak kereszteződésében. K. I. c. r. ftzls. utasítása kiegészítő rendőri jelentés elkészítésére, miszerint tévesen nem került feltüntetésre a testi kényszer, valamint a ruházatátvizsgálás alkalmazásának ütköztetése, a személyi szabadságot korlátozó intézkedésben, valamint közlésre került-e a testi kényszer kilátásba helyezése, illetve a cselekmény helyszínén tájékoztatva lett-e az intézkedés alá vont, hogy miért lesz előállítva a [...] Rendőrkapitányságra. Parancsnoki kivizsgálást is végrehajtottak.

A [...] számú jelentés előállítás végrehajtásáról irat a [...] Rendőrkapitányságon került jogszerűsítésre, hogy az Igazgatásrendészeti Osztály beosztottja el tudja járni az intézkedés alá vont személlyel, ezt követően került meghallgatásra a panaszos, valamint az intézkedést biztosító próbaidős rendőrök.

A fentiek alapján megállapítható, hogy K. I. c. r. ftzls. által fogatosított rendőri intézkedés jogszerű és arányos volt, a szakszerűség kérdése a kiegészítő jelentés elkészítését követően került megállapításra.

6) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben 9 óra 50 perckor kezdeményeztek rendőri intézkedést, amely során az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján előállították. A személyi szabadság korlátozásának a helye Budapest, XIV. kerület [...] út és [...] út kereszteződése alatti hely. Az intézkedés során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a panaszossal szemben.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása részben szerepel, hogy a jelentést készítő rendőr 2016. október 5-én 9 óra 10 perctől a [...] út és az [...] út kereszteződésében forgalomirányítást oktatót hajtott végre az Adyligeti Rendészeti Gimnázium felkérése alapján B. T. r. alezredessel. Az útkereszteződésben B. T. r. alezredes és H. P. J. p. r. őrm. irányították a forgalmat a fenti időpontban. Az [...] úton haladt a panaszos a [...] frsz-ú C. típusú személygépjárművel a [...] krt. felől a [...] út felé, majd odaérve balra kanyarodási szándékot jelzett a [...] útra a [...] út irányába. Ezt észlelték az útkereszteződésben a forgalomirányítást végrehajtó rendőrök, ezért a KRESZ előírásainak megfelelően jelezték a gépjárművet vezető panaszosnak, utasították, hogy az általa vezetett járművel húzódjon előrébb, haladjon a rendőrök felé, álljon meg előttük, várja meg a kanyarodáshoz kiadott rendőri karjelzést. Ezzel a közlekedési magatartással szabad utat biztosított volna a mögötte haladó többi járműnek, amelyek a [...] krt. felől haladtak az [...] úton a [...] utca irányába egyenesen. A panaszos a kezét először a szájához emelte a gépjárműben, majd erőteljes mutogatással jelezte a forgalmat irányító rendőrnek, hogy ő nem fog előrébb haladni a gépjárművével, majd ezt követően elindult és megkezdte a balra kanyarodását a [...] útra a [...] út irányába. Ekkor az [...] úton a [...] utca felől a [...] krt. felé egyenesen közlekedő trolibusz elé kanyarodott, a trolibusz vezetője hirtelen fékezéssel tudta elkerülni a közlekedési balesetet. A panaszos annak ellenére kezdte meg a balra történő kanyarodását, hogy erre a forgalmat irányító rendőröktől nem kapott utasítást karjelzés formájában. A cselekményt a jelentést író rendőr a kereszteződésnél található vasúti felüljáró alatt állva észlelte, látta, kb. 3-4 m távolságból, az úttest szélénél lévő füves területről. A panaszos által elkövetett cselekményeket észlelve és B. T. r. alezredes utasításának megfelelően a rendőr odalépett a [...] frsz-ú személygépkocsi bal első ajtajához, bekopogott az oldalüvegen, majd amikor a panaszos azt leengedte utasította, hogy a járművével haladjon ki az útkereszteződésből és a [...] úton az [...] utat elhagyva a [...] út irányába álljon félre a járművével. A panaszos az útkereszteződésben állt, félig balra kanyarodva a vele szemben szabályosan közlekedő trolibuszsal szemben, amikor a rendőr

odalépett a járművéhez és bekopogott az oldalüvegen. A panaszos a kapott rendőri utasítás alapján félreállt a járműjével a [...] úton az úttest jobb szélénél, leengedett oldalsó üveggel. A rendőr odalépett hozzá, a napszaknak megfelelően köszönt, és az általa elkövetett szabálysértések miatt felvilágosította és figyelmeztetni szándékozta. Továbbá fel akarta hívni a figyelmét a közlekedés résztvevőjének tanúsítandó magatartására, ha egy olyan helyre, útkereszteződéshez ér, ahol a forgalmat a rendőr, rendőrök irányítják. A panaszos a felvilágosítást végighallgatta, majd ellenszegülően, agresszívan kérdőre vonta a rendőrt, mondván, hogy ő dönti el, hogy milyen a rendőr által meghatározott követendő közlekedési magatartást fog betartani, mert a „rendőrök hazudnak”. „Bármit is állít ő, ők többen vannak és más fognak mondani!” Ekkor tájékoztató jelleggel közölte a rendőr a panaszossal, hogy a forgalomirányítás gyakorlásról a feladatot végrehajtó próbaidős rendőrök videofelvételeket készítettek saját maguknak. Ekkor a járműve bal első ajtaját erőteljesen kinyitotta, a gépjárműből kiszállt, a járműve mögé ment és hangosan, arrogánsan kiabálva követelte, hogy azonnal mutassa meg neki a készített videofelvételt. Erre a rendőr közölte vele, hogy nem áll módjában ezt megtenni, mert azt a próbaidős kollégák tanulmányi céllal, saját maguknak készítik. Ekkor hangosan kiabálva közölte a rendőrrel, hogy „hazudik és ez a legnagyobb gond!”, a KRESZ részére „előírja, hogy csak akkor kell betartani a rendőri karjelzés által kapott utasításokat, ha azt biztonságosnak ítéli meg”. Ekkor a helyszínen jelen lévő próbaidős kollégák közül ketten odamentek a rendőrhöz az intézkedést biztosítani: K. K. p. r. őrm. és B. R. p. r. őrm. A rendőr ismételten megpróbálta a panaszost felvilágosítani a jogszabályok által előírt, rá vonatkozó szabályokról, amire továbbra is ingerülten, kiabálva azt mondta, hogy „hazudik!” (mármint a rendőr). Ekkor felszólította őt a rendőr, hogy fejezze be ezt a viselkedést, amelynek ő nem tett eleget. Ekkor ismételten felszólította, hogy fejezze be az ilyen viselkedést és jogkövető állampolgárként a rendőri intézkedésnek tegyen eleget és tartsa be a rá vonatkozó előírásokat. Ekkor hangosan azt kiabálta, hogy „nem szabályosan kezdte meg az intézkedést, nem köszönt nekem, nem mutatkozott be, nem tájékoztatott az intézkedés okáról és így ez nem intézkedés”. A rendőr közölte a panaszossal, hogy a forgalomirányítás is rendőri intézkedés, amelynek nem tett eleget, ezért a jobb karját megfogta a rendőr, hátracsavarta az alkarját, ekkor hagyta csak abba a kiabálást a panaszos és ekkor közölte vele a rendőr, hogy előállítja a kerületi rendőrkapitányságra.

A fent leírt cselekményt végignézte és hallhatta a kereszteződésnél, az intézkedés helyszínén lévő ház első emeltén lakó, hiszen a rendőr látta, hogy a kinyitott ablakban áll és onnan nézte végig az intézkedést. Ekkor lenyugodott, együttműködő lett, közölte, hogy feljelentést kíván tenni a panaszos a rendőr ellen, amellyel kapcsolatban tájékoztatta őt a rendőr, hogy a kapitányságon meg tudja tenni majd a feljelentését. A rendőr felszólította a panaszost, hogy igazolja magát, adja át a személyi igazolványát, vezetői engedélyét, a járműve forgalmi engedélyét és a laccímkártyáját. A panaszos a kért okmányokat átadta a rendőrnek.

Ezt követően a [...] út – [...] út kereszteződésében szintén forgalomirányítást végrehajtó M. D. r. őrm. a helyszínre jött, a szolgálati gépjárművet az intézkedés helyszínére hozta. Ekkor a panaszossal a járművet a helyszínen lezáratta a rendőr és a ruházatát átvizsgálta. Az előállítás végrehajtásával kapcsolatban megkérdezte tőle, hogy együttműködő lesz-e, vagy sem, amire azt válaszolta, hogy együttműködik a rendőrökkel az előállítás folyamán, ezért a panaszossal szemben bilincs alkalmazásától eltekintettek.

Ezt követően a panaszost a szolgálati gépkocsi jobb hátsó ülésére ültették, az ajtót kinyitás ellen biztosították, M. D. r. őrm. pedig a szolgálati személygépjármű bal hátsó ülésén biztosította a panaszost az előállításának ideje alatt. A panaszost a [...] Rendőrkapitányságra

állították elő a Szabs. tv. 216. §-ba ütköző, jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés és a 170. §-ba ütköző garázdaság szabálysértés elkövetése miatt és ott a szolgálatirányító parancsnok sérülésmentesen átadták. A panaszos a cselekményével megszegte a KRESZ 6. §-ban foglaltakat. A panaszos és az általa vezetett gépjárművet a nyilvántartásokban leellenőrizték; körözésben nem szerepeltek.

A panaszosnak az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint az előállítás idejéről szóló igazolást és az előállítás okáról szóló tájékoztatót kiadták.

A panaszost további intézkedés végett 2016. október 5-én 10 óra 15 perckor a [...] Rendőrkapitányságra átadták.

Az előállítás oka 2016. október 5-én 18 óra 28 perckor szűnt meg, ekkor a panaszost szabadon bocsátották.

A panaszossal szemben, az általa elkövetett cselekmény miatt szabálysértési feljelentést tettek.

7) Az előállítás végrehajtásáról parancsnoki vélemény és kivizsgálás elnevezésű dokumentumban J. J. r. őrgy. parancsnok a panaszossal szemben az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pont szerint végrehajtott igazoltatást és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulat alapján foganatosított előállítást jog-és szakszerűnek, valamint arányosnak találta.

8) A rendőrség mellékelte a panaszos előállítás során tett nyilatkozatát, amelyben kijelentette, hogy az általa ismert nyelv a magyar, amely nyelven szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított személyek jogait és kötelességeit, azok gyakorlásának a módját, a jogorvoslat lehetőségeit. A panaszos aláírásával hitelesítetten 2016. október 5-én 12 óra 33 perckor kijelentette, hogy nincs egészségügyi állapotából adódó különleges érkezési vagy egyéb igénye; nincs vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igénye; nem dohányzik; hozzátartozó vagy egyéb személy kiértesítését nem kérte.

9) Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján állították elő a [...] Rendőrkapitányságra 2016. október 5-én 9 óra 50 perctől 18 óra 28 percig. Az előállítás időtartama alatt sérülése nem keletkezett, azonban az előállítás során panaszosa keletkezett.

10) G. E. r. hdgy. előadó 2016. október 6-án kelt feljegyzésében rögzítette, hogy a tegnapi napon (október 5.) a [...] Rendőrkapitányság vezetője, mint a szabálysértési hatóság vezetője, szolgálati okokból a kapitányság épületén kívül tartózkodott, 15 óra 30-40 perc körüli időben érkezett vissza. Ekkor haladéktalanul tájékozódott az előadó a panaszos kizárási indítványáról, amely 16 óra 30 perc körüli időben került elbírálásra, miután a kapitányságvezető áttekintette az ügyiratot, illetve felvette a kapcsolatot az intézkedővel. Mivel a panaszos az első meghallgatásán jelezte az előadónak, hogy szeretne ételt és italt kérni, erről a Rendészeti Osztályt tájékoztatta az előadó.

A tegnapi napon a fenti időszakban egy külföldi állampolgár egy magyar állampolgárral – a baleset másik részeseivel – együtt közúti közlekedési balesetben részesként szintén előállításra került, akikkel szemben a szabálysértési eljárást azonnal szükséges lefolytatni, így tolmács

jelenlétében eljárási cselekményeket végzett az előadó velük szemben, ebben a balesetes ügyben is. Továbbá egy harmadik ügyben, egy magyar bejelentett lakóhellyel nem rendelkező külföldi állampolgár is előállításra került, akivel szemben szintén haladéktalanul le kellett folytatni a szabálysértési eljárást.

11) B. K. c. r. ftzls. 2016. október 5-én kelt jelentésében rögzítette, hogy 2016. október 5-én 7 órától 19 óráig szolgálatirányító parancsnoki feladatokat látott el a [...] Rendőrkapitányság illetékességi területén. A szolgálat ellátása során, 10 óra 15 perckor K. I. c. r. ftzls. és M. D. r. őrm. a [...] Forgalomfelügyeleti és Biztosítási Osztály Biztonsági Alosztály szolgálatirányító parancsnoka előállította a panaszost garázdaság és rendőri intézkedéssel szemben engedetlenség szabálysértések elkövetése miatt.

B. K. c. r. ftzls. nyilatkoztatta a panaszost azzal kapcsolatban, hogy tudja miért állították elő a kapitányságra, illetve kényszerítő eszközt, testi kényszert vele szemben alkalmaztak-e, illetve kéri-e hozzátartozó kiértesítését. A panaszos a rendőr kérdésére elmondta, hogy sérülése nem keletkezett, kényszerítő eszközt, testi kényszert vele szemben nem alkalmaztak, továbbá kiértesítést nem kér, a rendőri intézkedéssel szemben panasszal él. A panaszossal a rendőr közölte, hogy szabálysértési eljárás keretében az ügyeletes G. E. r. hdgy. fogja meghallgatni, az általa elkövetett szabálysértések miatt, valamint a rendőri intézkedéssel kapcsolatban kivizsgálásra kerül az intézkedés jogszerűsége és szakszerűsége. Ekkor az illetékes szabálysértési előadóval a rendőr felvette a kapcsolatot, aki tájékoztatta, hogy a panaszost meghallgatja. G. E. r. hdgy. 12 óra 45 perckor jelezte, hogy a panaszos a kihallgatás során az előadó kizárását kérte, mivel szerinte az előadó megbeszélte a járőrökkel, hogy mit írjanak a rendőri jelentésbe. Hozzá tartozó kiértesítését továbbra sem kérte, nyilatkozata szerint nem dohányzik. A nála lévő értékek részletes, tételes átvételét követően a panaszost az előállító helyiségben 12 óra 55 perckor helyezték el. 16 óra 20 percig az előállító helyiségben őrizte őt B. K. c. r. ftzls. Feltehetően a rendőr figyelmetlenségének tulajdonítható be az, hogy az étkezéssel kapcsolatosan nem nyilatkoztatta, hogy 5 órát meghaladóan ételmezeztést kér-e. A szabálysértési eljárás lefolytatását követően, 18 óra 20 perckor G. E. r. hdgy. lekísérte a panaszost, a meghallgatást követően igazolást állított ki a részére B. K. c. r. ftzls., amely során a panaszos panasszal élt, mivel nem kapott ételmezeztést. Az előállítás során sérülése nem keletkezett. A panasszal kapcsolatban B. K. c. r. ftzls. tájékoztatta N. I. r. alezredest, aki a jelentés elkészítésére utasította őt. A panaszost panasztételi lehetőségéről tájékoztatta, miszerint 30 napon belül rendőri szervnél, valamint 20 napon belül a Testületnél teheti meg panaszát. A panaszos közölte, hogy a [...] Rendőrkapitányságon kíván panasztételi jogával élni, ezért őt E. I. r. alezredes a Készenléti Csoportvezetőhöz kísérte.

12) G. E. r. hdgy. 2016. október 5-én kelt jelentésében rögzítette, hogy készenléti szolgálatot látott el szabálysértési területen a [...] Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztályán.

Tájékoztatták, hogy előállítottak egy jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést elkövető személyt, amely miatt a rendőrkapitányság „leíró” elnevezésű hivatali helyiségében dr. J. Zs. r. szds. kiemelt főelőadóval – osztályvezető távollétében az osztályvezetői feladatokat ellátó személy – felvették a kapcsolatot az intézkedő rendőrrel, aki szóban előadta az intézkedés körülményeit.

A jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség esetén a Szabs. tv. 40. § alapján az eljárás alá vont személy lakóhelye szerinti illetékesség az irányadó (alapilletékesség), azonban az elkövetés helye szerinti illetékesség a törvényben nevesítve van, így a hatóságuk eljárhat, az

elzárással sújtható szabálysértések esetén az elkövetés helye szerinti hatóság jár el, így a [...] Rendőrkapitányság rendelkezik alapilletékességgel.

Az intézkedő rendőr kérdésre való szóbeli előadása alapján az előállított személyt tájékoztatni és figyelmeztetni kívánta a közlekedési magatartásával kapcsolatban, azonban ezzel szemben az előállított személy mind a járműben, mind a járműből kiszállva, hangosan illetve agresszívan hangoztatta a véleményét. Az intézkedő rendőr elmondása alapján felmerült a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség, garázdaság, valamint a rendzavarás szabálysértés lehetősége, ezért az elmondottak alapján célirányos kérdéseket intéztek az elhatárolás miatt (pl.: közölve lett-e az előállított személlyel, hogy intézkedés alatt áll, volt-e tanú, alkalmas volt-e megbotrányozás keltésére). Ez néhány percet vett igénybe, a rendőri jelentés megírásánál egyikük sem volt jelen. A szabálysértés minősítése nem az intézkedő rendőr feladata, hanem az eljáró hatóságé. A továbbiakban a „Leíró” melletti helyiségben várt G. E. r. hdgy. a rendőri jelentés elkészítésére, amelyet aláírás után továbbítottak neki az intézkedő rendőrök. Az ügyiratot beiktatta, majd az eljárás alá vont személyt az irodába kísérte a meghallgatása céljából. A meghallgatás megkezdésekor tájékoztatta őt a nevről, a beosztásáról, illetve arról, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján a cselekménye garázdaság szabálysértés törvényi tényállásának kimerítésére alkalmas, amellyel kapcsolatban a szabálysértési előkészítési eljárás lefolytatására a hatóság, a döntés meghozatalára pedig a bíróság rendelkezik hatáskörrel. A tájékoztatás után a panaszos közölte, hogy kizárási indítvánnyal kíván élni G. E. r. hdgy. személyével szemben. Az elmondása a jegyzőkönyvben szó szerint került rögzítésre, a jegyzőkönyvben a kinyomtatás után még javításokat végzett. A fentiek után a szolgálatirányító parancsnok az előállító helyiségben helyezte el a panaszost a kizárási indítvány elbírálásáig.

13) K. I. c. r. ftzls. 2016. október 6-án egészítette elsődleges rendőri jelentését az alábbiakkal.

A személyi szabadságot korlátozó jelentésben adminisztrációs hiba miatt tévesen nem választotta ki a jelentés elkészítése folyamán az intézkedés alá vont személlyel szemben a testi kényszer alkalmazását, amelyre az Rtv. 47. § és a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése alapján került sor. A panaszos többszöri felszólításra sem volt hajlandó abbahagyni a garázda jellegű magatartást, fokozott lelki állapota miatt egyáltalán nem lehetett vele kommunikálni és az intézkedés eredményességét csak így tudta a rendőr biztosítani. A karjának a megfogása és a hátracsavarása után megnyugodott, lehetett vele kommunikálni, ezt követően azonnal elengedte a rendőr a panaszos karját és vele szemben nyugodtan állt. Ekkor közölte vele, hogy előállítja őt a kerületi rendőrkapitányságra a garázdaság szabálysértés elkövetése miatt, ezt tudomásul vette. A testi kényszer használatára történő figyelmeztetésre nem volt lehetősége, mivel egyáltalán nem lehetett kommunikálni a panaszossal a fokozott lelkiállapota miatt. A panaszos ruházatának az átvizsgálását az előállítás végrehajtását megelőzően – még mielőtt a szolgálati gépjármű jobb hátsó ülésére beült volna, a szolgálati gépjármű mellett – előzetes figyelmeztetés és közlés után az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján hajtotta végre.

14) G. E. r. hdgy. 2016. október 6-án készítette el összefoglaló jelentését.

Az eljárás alapját képező feljelentés szerint 2016. október 5-én 9 óra 50 perc körüli időben a panaszos, az általa vezetett [...] frsz-ú gépkocsival közlekedett a [...] úton a [...] krt. felől. Az [...] út – [...] út kereszteződéséhez érve balra kívánt kanyarodni, amely során nem tartotta be a forgalomirányítást végrehajtó rendőrök utasításait, ezért őt intézkedés alá vonták. A

panaszos az intézkedés során a rendőrök elmondását és tevékenységét folyamatosan megkérdőjelezte, kritizálta, az intézkedés során ellenszegülő, agresszív magatartást tanúsított, valamint kiabált az intézkedő rendőrökkel. A panaszos az általa elkövetett szabálysértés miatt előállításra került a [...] Rendőrkapitányságra. A panaszos a meghallgatása megkezdése után indítványozta a szabálysértési előadó kizárását az eljárásból. A kizárási indítványa az arra jogosult által elutasításra került, így meghallgatására sor került. Vallomásában kiemelte, hogy nem kiabált, hanem „emelt hangvétellel”, hangosan beszélt az intézkedés során. Személyi körülményeiről nem kívánt nyilatkozni, a szabálysértés elkövetését nem ismerte el, közérdekű munkához hozzájárult, azt kifejezetten kérte. A panaszos fenti cselekménye a hatóság álláspontja alapján alkalmas arra, hogy másokban megbotráncozást vagy riadalmat keltsen. Tekintettel arra, hogy az intézkedés helyén lévő házban lakók közül egyikük végignézte és végighallgatta az intézkedést, így a házban lakók közül többen is hallhatták és láthatták a panaszos cselekményét, valamint a fenti hely forgalmas út, ahol sokan közlekednek mind gépjárművel, mind gyalogosan, ezért megállapítható, hogy többen észlelhettek a cselekményt, amely alkalmas volt megbotráncozás keltésére.

15) A rendőrség mellékelte a panaszos meghallgatásáról, 2016. október 5-én 17 óra 6 perc és 18 óra 9 perc között felvett jegyzőkönyvet.

A panaszos a meghallgatása során kijelentette, hogy a szabálysértés elkövetését nem ismeri el. Az eset – álláspontja szerint – úgy történt, hogy – időpontot nem tud pontosan mondani, de ahhoz tud viszonyítani, amikor a vele szemben intézkedő járőr kérte a kollégáját a rádióban, hogy jöjjön oda hozzá – ez már az intézkedés kétharmadánál történt, ennek alapján lehet az időpontot beazonosítani. A panaszos a [...] krt. felől jött és van egy vasúti felüljáró és az azt követő kereszteződésben, az talán az [...] utat mondták neki, ő azt sem tudja, hogy ez melyik út. Ott rendőrök gyakoroltak forgalomirányítást. 3-4 autó állt a panaszos előtt, amikor a rendőr a szabad jelzést adott számukra. Ebben a kereszteződésben a panaszos jobbra haladt, egyenesen, illetve balra. A panaszos kívánt haladni, ezt jelezte is az irányjelzővel. De mivel szemben is jött a forgalom, ezért nem tudott bekanyarodni nagy ívben balra. Ekkor a rendőr mutatta, hogy jöjjön közelebb hozzá. Ekkor a panaszos 1-2 méterrel közelebb gurult hozzá és mutatta neki, hogy ha ő ott áll, a panaszos nem fogja látni, hogy mikor tud balra kanyarodni. Ezt követően, amikor látta, hogy nem jön senki, megkezdte a balra kanyarodást és a jobb első ablakot lehúzva mondta a rendőrnek, hogy azért nem tud közelebb menni, mert nem látja tőle az utat. Ekkor érkezett oda egy busz szemből, amelynek a vezetője éppen mobiltelefonált. Mondta a rendőrnek, hogy nézze meg a busz vezetőjét, figyelmeztesse őt, hogy ne telefonáljon. A rendőr a forgalomirányító eszközével bekopogtatott a vezetőnek, aki erre befejezte a telefonálást. Ezt követően balról a bal első ablakán kopogtatott egy rendőr, és mondta neki, hogy álljon félre. Megmutatta, hogy hova. A panaszos ennek eleget tett. A félreállítást követően lehúzta a bal első ablakot és a rendőr köszönt, majd elkezdte mondani, hogy nem integetni kell a rendőrnek, hanem ha a rendőr azt mondja, hogy menjen közelebb, akkor közelebb kell menni. Ezt percekig ecsetelte, hogy ennek mi a módja. A panaszos kérdezte tőle, hogy ha ő ezt most meghallgatja és utána elmondta az ő álláspontját, akkor meghallgatja-e, amelyre azt mondta a rendőr, hogy igen, meghallgatja. A panaszos meghallgatta a rendőrt, aztán a panaszos is felsorolta az álláspontját. A rendőr erre ismételtén a saját álláspontját mondta el, azzal kiegészítve, hogy „magának valami baja van az elméjével?”. Mondta, hogy mi baja neki, kérdezte, hogy „magának valami baja van a rendszerrel?”, erre a panaszos válaszolt a rendőrnek, hogy neki semmi baja a rendszerrel, neki azzal van baja, hogy ha ő olyan közel megy, ahogy a rendőrök szeretnék, akkor ő nem látja a forgalmat, balesetveszélyes, illetve bárki az autójának nekiütközik, akkor a rendőrt elüti. Ezért a rendőrtől 1-1,5 méteres távolságra állt meg. A rendőrök mutatták, hogy még közelebb kell

mennie. Erről beszélgettek, hogy akkor a rendőrökhöz milyen közel kell menni. Majd a panaszos közölte vele, hogy azért nem ment annyira közel, mint ahogy ő mutatta, mivel a megítélése szerint nem volt biztonságos az a távolság, mivel nem látta tőlük sem a szembejövő forgalmat, sem nem tudott volna tőlük bekanyarodni. Ők, feltehetően azt szerették volna, hogy egészen a lábukig menjen oda, azt mutathatták neki. Utólag a vele szemben intézkedő rendőr elmondása alapján gondol erre. Amit a panaszos értelmezett, hogy nem a lábukig kell mennie, hanem előttük, azelőtt kell elfordulnia. Számára ez nem volt egyértelmű, hogy addig kell haladnia, vagy azelőtt kell elfordulnia. Utólag mondta a rendőr, hogy azért mutatta azt, hogy odáig kell elmennie. A beszélgetés úgy folytatódott, hogy miután a panaszos mondta, hogy nincsen baja a rendszerrel, de ha tényleg azt akarták mutatni, hogy odáig a lábukig menjen és nem azt mutatták, hogy előttük kell elkanyarodnia, akkor a rendőrök veszélyben vannak, és ha bármi történik, vagy ő nekik megy, akkor azt fogják mondani, hogy a panaszos szándékosan akarta elütni őket. Mivel a rendőrök vannak többen, akkor senki nem fog neki hinni, hogy ha esetleg a rendőröknek valami baja lenne, senki nem fogja elhinni, hogy neki nincs köze hozzá. Erre a panaszos mondta, hogy ezt az egészet rögzítik kamerával. Hátranézett, látta, hogy semmilyen kamera nincs a helyszínen. A panaszos kiszállt az autóból és odasétált a kocsni hátuljához és mutatta a rendőrök irányában, hogy mutassa meg, hogy hol a kamera és ki veszi fel, mivel senkit nem látott kamerával a kezében, hogy rögzített volna bármit is. A rendőr ismételten a saját álláspontját firtatta, ezt követően szemből a rendőrök közül ketten odasiettek a kollégájukhoz és köszöntek mind a ketten. Ekkor azt mondta a panaszosnak a rendőr, de azt nem tudja pontosan felidézni, hogy ekkor a másik két rendőr már ott volt-e, egy olyan kijelentést tett felé, hogy „maga elmeháborodott”. Ezt azért mondhatta, mert feltehetően nem értett egyet a panaszos a rendőr álláspontjával. Ezt követően a panaszos mondta neki, hogy menjenek át a túloldalra és mutassa meg a kamerán, hogy a panaszos mit csinált. Ezt követően a rendőr mondta, hogy „magának ahhoz semmi köze”, a panaszos nem kérheti számon azt, hogy mutogasson neki bármit is és ő a panaszost elő fogja állítani azért, mert ez rendőri intézkedés elleni engedetlenség. Erre a panaszos mondta, hogy „látja ez a bajom, a hazug rendőr, maga is hazudik az állampolgárnak!”. Ez a problémája a rendőrökkel. Mondta neki, hogy jó rendben, menjenek be a kapitányságra, legalább kiderül, hogy ki hazudik kinek. Ekkor a rendőr megfogta a panaszos bal csuklóját és hátra kicsavarta a háta közepéhez. A másik két rendőr is segítette őt ebben azzal, hogy megfogták a panaszos karját, majd megkérdezte tőle, hogy micsoda intézkedés ez, hiszen nincs is intézkedésben. A panaszos jelezte, hogy az intézkedést az Rtv. mely paragrafusa miként írja elő. Ekkor elengedték a panaszos kezét és újratárgyaltak, ekkor kérte a rendőr a kollégáját, hogy jöjjön oda autóval. Ezt követően kérte a panaszos személyi igazolványát, aki mondta a rendőrnek, hogy amint megkezdte a rendőri intézkedést, akkor át fogja neki adni az okiratokat. Erre a másik két rendőr közül az egyik – K. vagy K. volt a vezetékneve – jelezte a panaszosnak, hogy akkor is igazolnia kell magát, ha a rendőr nem megfelelően intézkedik. Ekkor az intézkedő rendőr tisztelgett, ismételten köszönt, elmondta a nevét, jelvéyszámát és közölte vele, hogy elő fogja állítani őt a rendőri intézkedés elleni engedetlenség miatt. Ekkor átadásra került neki az összes igazolvány (személyigazolvány, lakcímkártya, jogosítvány és forgalmi engedély – ez a négy dokumentum került átadásra a rendőrnek). A rendőr itt azt mondta, hogy ő négy mondatban akarta elmondani ezt az ő mondanivalóját, nem akart a panaszossal szemben intézkedni. Ezt követően megérkezett a rendőrautó, abból kiszállt egy rendőr, aki odalépett, tisztelgett és bemutatkozott, M. valakinek hívták, nyújtotta a kezét, a panaszos is nyújtotta a kezét, kezet fogtak. Majd az eredetileg intézkedő rendőr jelezte, hogy pakoljon ki mindent a zsebéből, mert át akarja vizsgálni a ruházatát. Megkérdezte, hogy van-e nála szűrő, vágóeszköz, amelyre mondta a panaszos, hogy természetesen nincsen. Ruházatátvizsgálás után beültette a panaszost a jobb hátsó ülésre, majd bevitték a kapitányságra. A gépjárművet a vele szemben

intézkedő rendőr vezette és az elindulásakor az irányjelzőt nem használta. A panaszos ezt szóvá tette, amire azt mondta, hogy ne utasítsa őt, majd ő eldönti, hogy mit csinál. A beérkezéskor a földszinten kellett várakozni és nyitott ajtó volt. A rendőr leült egy számítógép elé és elkezdett gépelni. Nagy valószínűséggel a jelentést gépelte ezzel az eseménnyel kapcsolatban, ami elég hosszú 1-2 óra közti időtartamot vett igénybe. Kijött a panaszoshoz egy közlekedésrendészeti rendőr, akinek fehér pisztolytáskája volt, hogy mesélje el neki a panaszos, hogy mi történt. A panaszos elmondott neki 1-2 dolgot és ezt követően ő visszament és a kollégájával, aki írta a jelentést vele egyeztetett. Majd jött G. E. r. hdgy, mint előadó, szintén egyeztetett velük, vagyis azzal a rendőrrel, aki a jelentést írta és ennyi a történet. Aztán jött az első jegyzőkönyv a meghallgatásról. Ennyi a teljes történet.

A panaszos még annyit mondott el, hogy az intézkedő rendőr és közöttük az elején emelt hangvételben zajlott a beszélgetés, miután jelezte, hogy ő meg fogja őt hallgatni, akkor visszább vett a panaszos a hangerőből és a rendőr is, de kint, amikor kiszállt a panaszos a gépjárművéből, akkor ott szintén folytatódott az „emelt hangvétel”, ami nem kiabálást jelent, hanem hangos beszélgetést.

A panaszos panasszal kíván élni a rendőri intézkedéssel szemben, az előállításával szemben, mivel indokolatlan volt az előállítása, az előállítás időtartamával szemben is panasszal kíván élni, illetve panasszal kíván élni amiatt, hogy a fogva tartása ideje alatt sem ételt, sem italt nem adtak neki, holott ezt külön kérvényezte.

Az előadó a panaszoszt tájékoztatta a panasztételi lehetőségéről, amelyet tudomásul vett.

A panaszos meghallgatása során azt is előadta, hogy a szolgálatparancsnok, miután megérkeztek, kb. 5 perccel később kijött és odalépett hozzá, mondta neki, hogy rögtön meg fogja őt is hallgatni.

Sérelmezi továbbá, hogy az általa G. E. r. hdgy-gyal szemben tett kizárási indítvány miatt órákra az előállítóba helyezték el, holott ez indokolatlan volt. Bármikor megbeszélhettek volna egy időpontot, hogy mikor jöjjön be és bármikor a rendelkezésükre állt volna, értelmetlen volt őt ennyi ideig fogva tartani. Illetve nem gondolná azt, hogy egy másik előadó, aki nem volt jelen a jelentés írásánál nem tudta volna rögzíteni a panaszos meghallgatását.

16) A panaszoszt 2016. november 8-án hallgatták meg 10 óra 18 perc és 10 óra 42 perc között a panaszával kapcsolatban.

A panaszos a rendőri intézkedéssel szembeni panaszát fenntartja, azt nem szeretné módosítani, kiegészíteni. Előadta, hogy első esetben G. E. r. hdgy-nak jelezte a meghallgatása során, hogy a rendőrség biztosítson neki ételt és italt, mivel itt vár több órája. Erre nem érkezett válasz. A második alkalommal akkor jelezte, amikor az előállító helyiségbe vezették, 13 óra 9 perckor B. K-nak, aki azt mondta, hogy majd 12 óra elteltével. Ezek után a szabadon bocsátásáig nem is kapott sem ételt, sem italt.

A helyszínen intézkedő rendőr, aki az előállítását végezte közölte vele, hogy rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés miatt lesz előállítva. Ekkor két egyenruhás rendőr már biztos ott volt az intézkedő rendőrökön kívül, a negyedik később érkezett, ha jól emlékszik. Intézkedésre a két érkező rendőr nem volt jogosult, mivel erre nem volt jogosultságuk. A

kapitányságon G. E. r. hdgy. közölte a panaszossal a tényállást, ami teljesen más volt, mint amit a rendőrök a helyszínen neki mondtak. A rendőrök a kapitányságon kb. 2,5 óra alatt írták meg a jelentést. A rendőrnek a panaszos gondolja egyedül kell megírni egy jelentést és nem G. E. r. hdgy. és mások segítségével. A másik rendőr, aki bekísérte az vele volt ez idő alatt a folyosón. Az előállító helyiségbe akkor került be, amikor G. E. r. hdgy.-gyal a meghallgatása során közölte, hogy kizárási indítvánnyal él vele szemben. Amikor közölte a kizárási indítványát, akkor G. E. r. hdgy. lekísérte vissza a folyósra, majd ezt követően B. K. – emlékei szerint G. E. kísérte le a fogdára. Ekkor közölték vele, hogy azért történik ez, mert nincs olyan személy a kapitányságon, aki a kizárási indítványát elbírálta volna.

A panaszos sérelmezi, hogy az ügyeletes tiszt nem volt hajlandó a panaszát felvenni. Behívták egy irodába, ahol volt egy hosszú asztal, ahonnan a kapura rálátni. Itt egy civil ruhás férfi közölte vele, hogy neki erre nincs ideje, a bejáratnál adnak neki papírt és tollat. Ő az ablakon keresztül bevette a papírt, lepecsételte, majd visszaadta. Ezután a panaszos távozott.

A rendőri intézkedés miatt kiesett a munkaideje. Nem tudja megmondani, hogy ez pontosan mennyi. Attól függ, az ember éppen mit csinál.

A panaszos előadta, hogy mindenkinek a meghallgatásán részt szeretne venni. Részt kíván venni továbbá az iratismertetésekben. Igazolást kér a megjelenéséről. Számlával igazolható költsége nem merült fel a megjelenéssel kapcsolatban. Az irat betekintési joggal kapcsolatos tájékoztatást megkapta és azzal most élni kíván.

17) A panaszost 2016. november 8-án 10 óra 42 perc és 11 óra 1 perc között ismételt meghallgatták.

A panaszos az ügyvel kapcsolatos iratokba betekintett, azokkal kapcsolatban nem kíván észrevételt tenni. A tájékoztatást megértette, az ügy iratait megtekintette, azokról másolatot kért.

18) B. R. pr. r. őrm. 2016. október 11-én kelt jelentéséből az alábbiak állapíthatók meg.

A sérelmezett intézkedés napján (2016. október 5.) az Adyliget Rendészeti Szakgimnázium által meghatározott forgalomirányítási gyakorlati oktatáson vett részt a [...] út – [...] út kereszteződésében. Az oktatást B. T. c. r. alezredek és K. I. c. r. ftzls. vezette.

9 óra 50 perc körüli időben a jelzett útkereszteződésben B. T. c. r. alezredek és H. P. J. pr. r. őrm. irányították a forgalmat. Ekkor az [...] úton haladt a [...] frsz-ú C. típusú személygépjármű a [...] krt. felől a [...] út irányába. A forgalmat irányító rendőrök közelebb intették magukhoz, amiatt, hogy az egyenesen haladó járműforgalmat ne akadályozza, amíg nem tudják biztonságosan bekanyarítani. Ezt a gépkocsi vezetője megtagadta és folyamatosan kiabált a kereszteződésben irányító rendőröknek. (Azt, hogy pontosan mit kiabált a forgalom zaja miatt, ott ahol állt nem lehetett teljesen érteni.) Annak ellenére, hogy a forgalmat irányító rendőrök számára a bekanyarodást forgalmi okok miatt még nem biztosították a kanyarító jelzéssel, hirtelen megkezdte a bekanyarodást szabálytalanul a rendőrök előtt a [...] út felé. Az [...] úton a [...] utca felől, a [...] krt. felé egyenesen, szabályosan közlekedő trolibusz elé fordult és annak vezetője csak hirtelen fékezéssel tudta elkerülni a balesetet. A cselekményt K. I. c. r. ftzls. észlelve odalépett a személygépkocsihoz, amely még mindig a trolibusz előtt

állt keresztben, szándékosan akadályozva a forgalmat, a trolibusz továbbhaladását az úton. Ennek ellenére a jármű vezetője folyamatosan kiabált a forgalmat irányító rendőröknek, emiatt K. I. c. r. ftzls. határozottan utasította a vezetőt, hogy álljon a [...] úton az úttest jobb oldalára. Ezt követően a személygépkocsi vezetője megfelelően félreállt. A gépjármű vezetője lehúzta a gépkocsi ablakát, majd az intézkedő K. I. c. r. ftzls.-sal hangosan kiabálni kezdett. A járművezető kiugrott a járműből, a csomagtartóhoz lépett, agresszíven kérdőre vonta a vele szemben intézkedő rendőrt. Ezt látván B. T. c. r. alezredes – aki a kereszteződésben továbbra is irányította a forgalmat – utasította a rendőröket, hogy biztosítsák az intézkedést.

A személyhez odalépve K. K. pr. r. őrm.-rel tisztelegtek, majd napszaknak megfelelően köszöntötték és a biztonsági háromszög alakzatot felvéve biztosították az intézkedést. A gépjármű vezetője fennhangon „hazug rendőröknek” nevezte őket. Ez alatt továbbra is agresszíven és arrogánsan viselkedett a vele szemben intézkedő rendőrrel. Ekkor K. I. c. r. ftzls. ismételten bemutatkozott, elmondta a jelvéyszámát és felszólította, hogy hagyja abba a jogellenes magatartást és igazolja magát. A személygépkocsi vezetője többszöri felszólítás után átadta a személyes iratait, de továbbra is kiabált az intézkedő rendőrrel. (A járművezető folyamatosan azt kiabálta, hogy minden rendőr hazudik, jogszerűtlen, amit tesz és azt nem teheti meg.) Az intézkedő rendőr ismételten felszólította, hogy fejezze be ezt a viselkedést, amelynek a személy továbbra sem tett eleget; hangosan, arrogánsan ordított közvetlen közélről az intézkedő rendőr arcába. Mivel az intézkedés biztonságosan a továbbiakban nem volt kivitelezhető, egyre agresszívabb volt, így K. I. c. r. ftzls. elvezető fogással hátracsavarta a panaszos jobb karját, így az intézkedés alá vont személy befejezte a kiabálást, az agresszív fellépést. Az intézkedő rendőr közölte vele, hogy cselekménye miatt elő lesz állítva a kerületi rendőrkapitányságra.

A fenti cselekményt láthatták és hallhatták a kereszteződésnél, az intézkedés helyszínen lévő ház első emelén lakók. Az intézkedés alá vont személy ezt követően együttműködő lett, közölte, hogy feljelentést kíván tenni a vele szemben intézkedő rendőr ellen. K. I. c. r. ftzls. tájékoztatta őt, hogy a kapitányságon a panaszát megteheti.

Ezt követően a helyszínre K. I. c. r. ftzls. utasítására megérkezett gyalogosan M. D. r. őrm. és biztosította a további rendőri intézkedést. M. D. r. őrm. a [...] út és a [...] út kereszteződésében segédkezett a II/5-ös osztály többi tanulójának a foglalkozáson. Az intézkedés során ruházatátvizsgálásra került sor, amelyben az intézkedés alá vont személy együttműködő magatartást tanúsított. A [...] frsz-ú személygépkocsit lezárták, majd annak vezetőjét beültették a szolgálati gépkocsiba és előállították a [...] Rendőrkapitányságra. A testi kényszer alkalmazásában, az előállításban a jelentést író rendőr nem vett részt.

Ezt követően részt vettek a további forgalomirányítási gyakorlati oktatáson, A későbbiekben a helyszínen szóban meghallgatta őt K. T. r. szds. azzal kapcsolatban, hogy mi történt az intézkedés során. A részére a fent leírtakat a rendőr elmondta.

Az intézkedésnél, annak biztosításában részt vett B. R. pr. r. őrm. és K. K. pr. r. őrm.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos beadványában sérelmezte azt, hogy őt előállították, hiszen álláspontja szerint a rendőrség az intézkedés végrehajtásával súlyosan sértette a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A panaszos a rendőrségi meghallgatása alkalmával kifejezetten sérelmezte azt, hogy az előállítása alatt nem kapott sem inni, sem enni, pedig ezt ő kifejezetten többször jelezte.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz való, a XX. cikkben szabályozott testi-lelki egészséghez való és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszos előállításával kapcsolatban az alábbi álláspontra helyezkedett.

a) A Testület elsőként az előállítás jogalapját vizsgálta meg, vagyis azt, hogy a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában dönthetett a panaszos előállítása felől.

A rendőrség tényelőadása alapján a panaszos személyi szabadságát az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján korlátozták, figyelemmel arra, hogy a panaszos szabálysértést követett el. A rendőrség tájékoztatása nem következetes tekintetben, hogy pontosan mely szabálysértés vagy szabálysértések elkövetésének gyanúja miatt állították elő a panaszost a kapitányságon. A rendőrség részéről jelentést tevő rendőrök, vagy jelentést tevő vezetők eltérő információkról tájékoztatták a Testületet. Az összes dokumentum alapos vizsgálatát követően összességében megállapítható, hogy a panaszos vonatkozásában – a rendőrség véleménye szerint – felmerült a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdésébe ütköző és a KRESZ 6. § szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés, a Szabs. tv. 170. §-ba ütköző garázdaság szabálysértés, a Szabs. tv. 169. §-ba ütköző rendzavarás szabálysértés és a Szabs. tv. 216. §-ba ütköző jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése.

Az előállítás jogalapját képező [Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata] jogszabályhely szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja [...].

A jogszabályhely értelmezése alapján kijelenthető, hogy az f) pont I. fordulata szerinti esetben az előállításhoz három feltétel együttes megvalósulása szükséges: i) egy jogszerűtlen magatartás, ami felveti a szabálysértés gyanúját, ii) meghatározott személyhez vagy személyek csoportjához célzott rendőri felszólítás ezen magatartás abbahagyására; iii) ezen jogsértő magatartás továbbfolytatása a felszólítást követően. Bármely feltétel hiánya az előállítás jogszerűtlenségének megállapítását vonja maga után.

i) A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel tehát először azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerült-e valamely szabálysértés elkövetésének olyan szintű gyanúja, amely folytatása esetén elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során ellentmondásokba ütközött, amikor a panaszos és a rendőrség által közölt információkat egybe vetette. Ezen ellentmondásokat a rendelkezésére álló, korlátozott számú bizonyítási eszközével és a birtokában lévő, csekély számú bizonyíték alapos mérlegelésével sem tudta a történeti tényállás megalapozásához szükséges mértékben feloldani. Amit bizonyosnak talált az az volt, hogy (1) a panaszos gépjárművel közlekedett; (2) amely során egy olyan kereszteződéshez ért, ahol a forgalomirányítást a rendőrség végezte. (3) A panaszos balra kanyarodási szándékát irányjelző használatával jelezte, de (4) a rendőr számára nem engedte a balra kanyarodást, hiszen az egyenesen közlekedő járműveket el kellett engedni a KRESZ szabályok értelmében. (5) A panaszosnak a rendőr jelezte, hogy menjen közelebb a rendőrhöz és várja a szabad jelzését, (6) de a panaszos ezt figyelmen kívül hagyva balra kanyarodott.

A Testület véleménye szerint ez a magatartás alkalmas a KRESZ 224. § (1) bekezdésében meghatározott szabálysértés megvalósítására, hiszen a kanyarodási szabályok megszegésével a panaszos a KRESZ 6. §-ban foglaltakat hagyta figyelmen kívül.

A KRESZ 6. § (1) bekezdése tartalmazza a forgalmat az útkereszteződésben irányító rendőr karjelzéseit. Ennek értelmében:

- „ a) a rendőr mindkét karjának oldalirányú kinyújtása
 - a kinyújtott karral párhuzamos irányból érkezők részére szabad utat jelez: a gyalogos az úttesten áthaladhat; a járművel - ha jelzőtábla nem tiltja - az erre vonatkozó szabályok megtartásával egyenesen, valamint jobbra vagy balra bekanyarodva tovább szabad haladni;
 - a kinyújtott karra merőleges irányból érkezők részére a továbbhaladás tilalmát jelzi: a gyalogos az úttestre nem léphet; a járművel az útkereszteződésnél - a kijelölt gyalogosátkelőhely, illetőleg a megállás helyét jelző útburkolati jel, ezek hiányában az útkereszteződés előtt - meg kell állni;
 b) a rendőr függőlegesen feltartott karja a forgalom irányának megváltozását jelzi: a gyalogos az úttestre nem léphet, az úttesten levő gyalogos pedig köteles az áthaladást mielőbb befejezni; a járművel az a) pontban említett helyen meg kell állni, ha azonban biztonságosan megállni már nem lehet, az útkereszteződésen mielőbb át kell haladni;
 c) ha a rendőr a jobb karjával maga mögé int, bal tenyerét pedig a balról jövő forgalom felé fordítja, a jobbról érkező járművek - a rendőr mögött - balra bekanyarodhatnak; a jelzés nem tiltja a jobbról érkező járművek egyenes irányban való továbbhaladását vagy jobbra bekanyarodását, de a többi irányból érkezők részére a továbbhaladás tilalmát jelenti;
 d) ha a rendőr jobb karját vízszintesen maga elé nyújtja, bal karjával pedig maga elé int, a balról érkező járművek - a rendőr előtt - balra bekanyarodhatnak; a jelzés nem tiltja a balról érkező járművek egyenes irányban való továbbhaladását vagy jobbra bekanyarodását, de a többi irányból érkezők részére a továbbhaladás tilalmát jelenti;
 e) karjelzés hiányában a rendőr vállával párhuzamos, illetőleg vállára merőleges irányból érkezők részére - értelemszerűen - az a) pont rendelkezései az irányadók;
 f) ha a rendőr kinyújtott karjával maga felé int, ezzel a sebesség növelésére, ha pedig kinyújtott karját le- és felfelé mozgatja, a sebesség csökkentésére ad utasítást.”

A Szabs. tv. 224. § (1) bekezdés szabályozza a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést. A hivatkozott jogszabályhely szerint „aki a KRESZ meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.”

A Testület véleménye szerint a hivatkozott szabálysértés elkövetésére vonatkozó, a rendőri fellépéshez szükséges, minimális szintű gyanú a helyszínen felmerülhetett.

Amint a panaszos félreállt, őnmaga is a meghallgatása során előadottak alapján megerősítette a rendőrség által közölt, határozott, egybehangzó álláspontot, hogy a panaszos és a rendőr interakciója nem volt zökkenőmentes. A tekintetben ellentmondás mutatkozik, hogy valóban ordított-e a két fél egymással és, hogy az „emelt hangnem” mégis pontosan mit jelent, de az bizonyosan kiderül a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokból, hogy (1) a panaszos a rendőr által közöltekkel a vele szemben való fellépéstől kezdve vitatta; (2) folyamatosan ellenkezett az intézkedés során; (3) emelt hangon kommunikált a rendőrrel.

A Testület véleménye szerint a panaszos hangos, akadékoskodó, ellenkező, akár agresszívként is felfogható fellépése alkalmas volt a Szabs. tv. 169. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző rendzavarás és a Szabs. tv. 170. §-ba ütköző garázdaság szabálysértések elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú keletkeztetésére.

A Szabs. tv. 169. § (1) bekezdés b) pontja tartalmazza, hogy „aki rendzavarás vagy garázdaság esetén a hatóság vagy az eljáró hivatalos személy intézkedésével szemben engedetlenséget tanúsít szabálysértést követ el.”

A Szabs. tv. 170. § szabályozza, hogy „aki olyan kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, szabálysértést követ el.”

A Testület által kialakított történeti tényállás értelmében a panaszos a helyszínen hangosan kommunikált a rendőrrel (akár még ordítozhatott is), amely felfokozott kedélyállapotából adódott, hiszen nem értett egyet azzal, hogy őt a rendőr megállította azért, mert nem vett figyelembe egy rendőri karjelzést, amelyet a kereszteződést irányító rendőr adott le az irányába. A panaszos, amikor beszélgetésbe elegyedett a rendőrrel, akkor nem hogy megnyugodott volna, hanem tovább hergelte magát, amely alapvetően a rendőr által közöltek folyamatos megkérdőjelezésében manifesztálódott. **A Testület véleménye szerint a panaszos emelt hangon való kommunikációja, gesztikulációja felvethette a rendzavarás és/vagy a garázdaság szabálysértés elkövetésére vonatkozó, rendőri fellépést megalapozó minimális szintű gyanút.**

Végezetül, amikor a rendőr felszólította a folyamatosan ellenkező panaszost, hogy hagyja abba a magatartását, ne szidja a rendőröket, működjön együtt, akkor vele szemben a rendőr testi kényszer alkalmazott, amelynek hatására megnyugodott. Amikor azonban a rendőr arra szólította fel, hogy igazolja magát az okmányai átadásával, akkor a panaszos többszöri felszólítás ellenére sem adta át azokat, hiszen véleménye szerint a rendőri intézkedés nem tekinthető jogszerűnek, ezért nem is kellett volna engedelmeskednie a rendőri felszólításnak. Amikor a rendőr ismételtén köszönt neki, bemutatkozott, azt követően a panaszos készségesen átadta az iratait és közölte a rendőrrel – aki tájékoztatta, hogy amennyiben nem tesz eleget a felszólításban foglaltaknak, akkor előállítja –, hogy nyugodtan állítsa elő őt.

A Szabs. tv. 216. § (1) bekezdése értelmében, aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

A Testület utal az Rtv. 19. §-ára is, amely a következőként rendelkezik: „a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. (2) A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

A fent idézett szabálysértési tényállás (jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség) megvalósulásához tehát – figyelemmel az Rtv. 19. § szabályaira – egyrészt szükséges egy rendőri intézkedés, amely nem nyilvánvalóan jogszerűtlen, másrészt az, hogy ezzel az intézkedéssel szemben valaki ellenszegülést tanúsítson. Utóbbi tényállási elem (az ellenszegülés) megállapításához pedig a Testület álláspontja szerint vagy aktív, tevőleges, az intézkedés céljának ellenszegülő – de a rendőr személyét fizikailag nem támadó – magatartás szükséges, vagy egy intézkedés végrehajtását gátló passzív magatartás, szándékos nem cselekvés.

Számba véve az előállítás jogalapja és a felhívott Szabs. tv. 216. § szerinti szabálysértési tényállás kapcsán a Testület által fentebb rögzített általános követelményeket, a panaszos előállítása akkor lenne jogszerűnek minősíthető, ha

- egy nem nyilvánvalóan jogszerűtlen rendőri intézkedéssel szemben ellenszegülést tanúsított,
- az eljáró rendőrök felszólították ezen ellenszegülő magatartás abbahagyására,
- azonban a panaszos ezt figyelmen kívül hagyva az intézkedéssel szembeni ellenállását fenntartotta.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés a) pontja értelmében „a rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közúti forgalmat irányíthatja, korlátozhatja, illetve szüneteltetheti.” Jelen jogszabályhely értelmében a panaszossal szemben közlekedésrendészeti intézkedést hajtott végre a rendőrség, amikor is a panaszos, a rendőr karjelzését figyelmen kívül hagyva balra kanyarodott. Amikor a rendőr a panaszossal felvette a kapcsolatot, tájékozódni szeretett volna a panaszos által kifejtett cselekményről, akkor a panaszos hangoskodni kezdett, a rendőrséget „hazug” jelzővel illette, nem működött együtt. A panaszossal szemben fellépő rendőr – a dokumentumok tanúsága szerint – kétszer felszólította a panaszost, hogy nyugodjon meg, hagyja abba a magatartását, működjön együtt. A panaszos ennek nem tett eleget, továbbra is hangoskodott, nem lehetett vele érdemi kommunikációt lefolytatni.

Mindezekre tekintettel a Testület véleménye szerint a panaszossal szemben intézkedő rendőrök a Szabs. tv. 216. §-a által tilalmazott, rendőri fellépéshez szükséges mértékű szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanút is észlelhatték a helyszínen.

A jelen i) alpont alatt közöltek összegezve a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr a fentebb közölt szabálysértések elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút a helyszínen tapasztalhatta, így a rendőr a helyszínen legalább egy olyan magatartást észlelhetett, amely szabálysértés elkövetésére vonatkozott. A Testület tehát az első konjunktív elemet megvalósultnak látta.

ii) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy vajon volt-e a helyszínen olyan rendőri felszólítás, amely a szabálysértő magatartás abbahagyására irányult.

A Testület által kialakított történeti tényállás részeként képezte azt, hogy a panaszos olyan kedélyállapotban volt a helyszínen, hogy vele az érdemi kommunikáció nehézkes volt, elzárkózott attól, hogy a rendőrrel információcserét folytasson. Azon időponttól kezdve, hogy a kereszteződésbe beért és a rendőr irányítani szándékozta volna a haladásában, a panaszos már ellenkező magatartás kifejtésébe kezdett, nem engedelmeskedett a rendőri karjelzésnek. A panaszos ellenszegülő magatartása a megállítást követően sem javult; az a kifejtett testi kényszer és előállítás kilátásba helyezését követően szűnt meg. Erre figyelemmel a Testület tényként kezelte azt, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőr legalább kétszer felszólította őt, hogy hagyjon fel ellenséges, hangos, a rendőrséget becsmérő kifejezések hangoztatásával, nyugodjon meg, működjön együtt a rendőrséggel. A továbbiakban szintén legalább egyszer felszólította a rendőr a panaszost, hogy igazolja magát, de a panaszos verbálisan adott hangot annak, hogy csak akkor fogja igazolni magát, ha a rendőr szabályszerűen kezdi meg az intézkedését.

Mindezekre tekintettel a Testület a második konjunktív elemet is megvalósulni látta, hiszen a jogellenes magatartást kifejtő panaszost a rendőrség legalább kétszer, a felszólításban meghatározott magatartás kifejtésére kellő időt rendelkezésére bocsájtva felszólította a követendő magatartásra, amelynek a panaszos önként nem tett eleget.

iii) Végezetül a Testület azt vizsgálta meg, hogy a felszólításokat követően, a panaszos a rendelkezésére álló időben engedelmeskedett-e a felszólításban közölteknek.

A Testület ehelyen visszautal az i) és ii) pontoknál kifejtettekre, hogy a panaszos nem nyugodott meg, nem hagyta abba a magatartását, a hangos beszédet továbbfolytatta, a rendőr felszólítására nem igazolta magát.

A Testület véleménye szerint ezen körülmények mind arra utaltak és a helyszínen az intézkedő rendőr arra a következtetésre juthatott, hogy a panaszos továbbra sem kíván vele együttműködni.

Figyelemmel tehát arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata által megkövetelt, az előállítás foganatba vételéhez szükséges, három konjunktív elem megvalósult, így a Testület megállapította, hogy a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítása jogalapja kapcsán.

b) Mivel ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdése alapján foganatosított előállítások esetén a jogalkotó a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja az előállítás szükségességéről a döntést, a Testületnek a jogalap fennállásakor is vizsgálnia kell, hogy az előállítás megfelel-e az arányosság követelményének.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár.

A konkrét esetben tehát azt vizsgálta meg a Testület, hogy az adott körülmények között szükség volt-e a panaszos előállítására annak érdekében, hogy szabálysértés elkövetését, az abbagyásra vonatkozó felszólítás után megtörjék.

Habár a rendőrség adatszolgáltatása során nem volt következetes tekintetben, hogy pontosan mely szabálysértés vagy szabálysértések elkövetésére tekintettel állították elő a panaszost, sőt

a helyszínen a panaszos számára sem határozta meg a vele szemben fellépő rendőr, hogy mely szabálysértés vagy szabálysértések elkövetése miatt állítja elő, mégis a Testület a rendelkezésére álló bizonyítékokból azt szűrte le, hogy a rendőr a garázdaság szabálysértés továbbfolytatásának megakadályozása miatt határozott a panaszos előállítására. A rendőr felszólította a panaszost, hogy működjön együtt, ne hangoskodjon, azonban a panaszos a legalább kétszeri felszólításnak nem tett eleget. A rendőr saját maga írja le a jelentésében, és az előállításról szóló jelentésben, hogy a felszólítások után a panaszossal nem lehetett kommunikálni, ezért vele szemben testi kényszer alkalmazott oly módon, hogy a jobb karját megfogta és visszacsavarta a háta közepéig. A rendőr saját maga írta le, hogy ezt követően a panaszos ellenállása megtört, lehetett vele beszélni. A panaszossal mégis ezt követően közölte, hogy előállításra azután, hogy a panaszos nem akarta magát igazolni, hiszen arra hivatkozott, hogy majd ha a rendőr szabályszerűen igazolja magát, akkor ezt ő is megteszi. A rendőr köszönt, bemutatkozott, így ezt követően a panaszos a szükséges okmányokat át is adta a rendőrnek; mégis ezt követően a rendőr a panaszost előállította.

A Testület véleménye szerint, miután a panaszos ellenállása a testi kényszer alkalmazása és az intézkedő által végrehajtott bemutatkozás következtében megtört, szabályszerűen igazolta magát, együttműködővé vált az Rtv. 15. §-ában foglaltak alapján nem volt olyan legitim cél, amelyet a rendőr az előállítás foganatba vételével el akart érni. Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulója akkor alkalmazható, ha a szabálysértés továbbfolytatásának a megtörésére nem áll adott helyen, adott időben az intézkedő rendelkezésre kevésbé jogkorlátozó intézkedés, mint az előállítás. Figyelemmel arra, hogy a panaszos ellenállása megtört, együttműködő lett, nem folytatta a garázda jellegű magatartását, így megtört az a legitim cél, amelyet az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulója tartalmaz. Erre figyelemmel – mivel az előállítás kezdőidőpontja az Rtv. 33. § (3) bekezdése és a Testület gyakorlata alapján – a rendőri intézkedés kezdetétől számítandó, így a rendőrnek ebben az időpillanatban fel kellett volna hagynia a panaszos előállításával, nem pedig a rendőrkapitányságra kellett volna beszállítania. Figyelemmel a legitim cél elérésének a hiányára és különösen arra, hogy a panaszos meghallgatása szabálysértési eljárásban később is kivitelezhető lett volna – hiszen a panaszos személyi adatainak a birtokába jutott a rendőrség az igazoltatás foganatosítását követően, így idézhetővé vált – **a Testület a panaszos előállítását aránytalannak minősítette, hiszen annak végrehajtása nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek, így a Testület véleménye szerint súlyosan sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.**

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a

személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos személyi szabadságát 2016. október 5-én 9 óra 50 perctől 18 óra 28 percig, azaz összesen 8 óra 38 percen át korlátozta a rendőrség. Ezen időtartamban, a rendőrség az alábbi cselekményeket hajtotta végre a panaszossal szemben.

A panaszost 9 óra 50 perckor vonták intézkedés alá, amikor is az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja alapján igazoltatták és az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata szerint előállították a [...] Rendőrkapitányságra. A kapitányságon 10 óra 15 perckor adták át további intézkedés elvégzése érdekében. 12 óra 32 perckor tette meg a panaszos az előállítás során a nyilatkozatát. 12 óra 45 perckor terjesztette elő a kizárási indítványát G. E. r. hdgy-gyal szemben. 12 óra 50 perckor helyezték el az előállító egységben addig az ideig, amíg a kizárási indítványát elbírálják. A panaszos 12 óra 50 perctől 16 óra 50 percig tartózkodott az előállító egységben. 17 óra 6 perc és 18 óra 9 perc között hallgatták meg, majd 18 óra 9 perckor a szolgálatirányító parancsnoknak adták át. Végezetül 18 óra 28 perckor bocsátották szabadon, amely után írásban panaszt tett a rendőri intézkedéssel szemben.

Figyelemmel arra, hogy a Testület a b) pont alatt megállapította, hogy az előállítás fenntartása, miután a panaszos ellenállása megtört aránytalan volt, így a Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának időtartama a kapitányságra való előállítása időtartamban aránytalanul, szükségtelenül és indokolatlanul hosszú volt. A Testület külön szeretné kiemelni a 4 órás előállító egységben eltöltött időtartam aránytalan voltát, hiszen a rendőrség – mint ahogyan azt a Testület már számos állásfoglalásában kifejtette – elfoglaltságra vagy egyéb okra nem hivatkozhat annak érdekében, hogy az előállítás elhúzódó voltát kimentse. Minden intézkedés alá vont személlyel szemben azonos elbánást kell tanúsítani, azaz nevezetesen haladéktalanul kell a szükséges érdemi cselekmények foganatosítása érdekében intézkedni. Az előállítás önmagában egy nagyon súlyos jogkorlátozó intézkedés, így a rendőrségnek igyekeznie kell a személyi szabadság korlátozását, az Rtv. 15. §-ában foglaltak alapján a lehető legrövidebb időre redukálni. Ennek kapcsán nem elvárható a rendőrségtől, hogy olyan okra hivatkozzon, hogy például váratlan esemény történt, nem volt kellő mennyiségű rendőr szolgálatban, nem figyeltek oda kellőképpen a panaszosra, etc.

Mindezekre figyelemmel a Testület a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának a sérelmét állapította meg az előállítás időtartama kapcsán, hiszen az aránytalanul, szükségtelenül és indokolatlanul hosszú volt.

A Testület továbbá a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmét állapította meg annak kapcsán, hogy az előállítása időtartama meghosszabbításáról nem rendelkeztek arra irányuló határozatban. Mivel a panaszos előállításának időtartama meghaladta a 8 órát a rendőrségnek hivatalból intézkednie kellett volna a meghosszabbítás törvényi feltételeinek a teljesítése iránt.

2) A Testület ezt követően megvizsgálta a panaszos alimentációs igényei kapcsán előterjesztett kifogásokat.

A panaszos a 2016. november 8-ai meghallgatása során adta elő, hogy első esetben G. E. r. hdgy-nak jelezte a meghallgatása során, hogy a rendőrség biztosítson neki ételt és italt, mivel

több órája vár. Erre nem érkezett válasz. A második alkalommal akkor jelezte, amikor az előállító helyiségbe vezették, 13 óra 9 perckor B. K-nak, aki azt mondta, hogy majd 12 óra elteltével. Ezek után a szabadon bocsátásáig nem is kapott sem ételt, sem italt.

A rendőrség a panaszos kifogását nem vitatta, elismerték a hibát. Egy váratlan eseménynek tudható be az, hogy a panaszos igényének a kielégítéséről megfélekedtek. Ennek az volt az oka, hogy a szolgálatirányító parancsnok aznap leterhelt volt, többirányú feladata volt, emiatt nem foglalkozott kellő mélységben a panaszossal.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése értelmében a rendőrség feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyi szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése tartalmazza, hogy a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni. Ezt egészíti ki a (3) bekezdés azzal, hogy a fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése előírja, hogy a személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy étellel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges ételhygiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az ételkiosztást nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előre csomagolt ételkiosztással és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség a panaszos kifogását nem vitatta, elismerte a hibát, ezért a Testület tényként kezelte azt, hogy a panaszos jelezte, hogy enni és inni szeretne, de a rendőrség nem teljesítette az alimentációs igényeit. **Ezen oknál fogva a Testület a panaszos emberi méltósághoz és testi-lelki egészséghez fűződő alapvető jogainak a sérelmét állapította meg.**

IV.

A Testület a vizsgálata során megállapította, hogy habár a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosította a panaszos előállítását az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pont I. fordulata alapján, mégis annak fenntartása nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában foglalt követelményeknek, emiatt a Testület a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának a súlyos sérelmét állapította meg. Az előállítás időtartama nem

állta ki az arányosság próbáját, így az indokolatlanul, aránytalanul és szükségtelenül hosszú volt, emiatt a panaszos személyi szabadsághoz való joga tovább sérült. Figyelemmel arra, hogy a panaszos előállítása meghaladta a 8 órát és annak meghosszabbításáról nem határozott a rendőrség, így a Testület egyúttal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állapította meg. Végezetül a Testület a panaszos emberi méltósághoz és egészséghez való jogának sérelmét állapította meg annak kapcsán, hogy az 5 órát meghaladó fogvatartása során, erre irányuló kifejezett kérése ellenére sem adtak a panaszosnak enni és inni.

V.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokolttá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2017. május 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET